

(Прес, 15. 4. 2014)

Да ли је глобално одзвонило „универзалним вриједностима“, као што су демократија, људска права, заштита мањина? А ако јесте, ко је за то крив? Они који су их наводно кршили или они који су их наводно промовисали? И гдје смо ми у тој причи?

У бујици вијести које нас поводом кризе у Украјини последњих недјеља запљускују из Москве, Брисела, Вашингтона и Кијева остала је незапажена изузетно значајна изјава председника Кине приликом боравка у Европи. У једином јавном иступу на Европском колеџу у Брижу, Си Ђинпинг је рекао: „Експериментисали смо са уставном монархијом, парламентаризмом, вишестраначким и председничким системом, али се као успјешан показао само социјализам са кинеским обиљежјима. Због јединствених историјских и друштвених услова Кина не може да копира туђа искуства ...“

Била је то недвосмислена порука и Европи, али прије свега Америци, да Кинези немају намјеру да слиједе тзв. универзалне, а заправо западне вриједности, и да неће дозволити да им се споља намећу. Кина је послије гушења студентских немира на Тијенанмену дуго била у политичкој дефанзиви, бранећи се од западних критика због дефицита демократије, људских права и заштите мањина. Али, у новије вријеме, са спектакуларним економским растом базираним на тржишним реформама, и политички је самоувјерено изашла на међународну сцену.

По(р)ука Си Ђинпинга

Пише: Ненад Кецмановић
уторак, 15 април 2014 19:14

По(р)ука Си Ћинпинга

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 15 април 2014 19:14

